

Sygn. akt II K 656/16

PR 1 Ds 1167/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Kacan – Skrzyńska

Protokolant: st. sekr. sąd. Liliana Kupis

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – Olgierda Kawalko

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r., 9 maja 2017 r. w Brzegu

sprawy **D. Ł.** c. F. i J. z domu C. ur. (...) B.

oskarżonej o to, że:

w nocy z 12 na 13 sierpnia 2016 r. w godzinach 23:30 – 4:30 w mieszkaniu przy ul. (...) w miejscowości L., pow. B. woj. (...), pomimo ciężącego na niej obowiązku opieki nad małoletnimi P. Ł. lat 3 i O. Ł. lat 5 naraziła je na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że pozostawiła ich bez żadnej opieki w miejscu zamieszkania.

tj. o przestępstwo z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 160 § 2 kk

I. uniewinnia oskarżoną **D. Ł.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 160 § 2 kk,

II. na podst. art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 432 (czteryście trzydzieści dwa) złotych, powiększoną o należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jako kurator procesowy, w postępowaniu sądowym, małoletnich pokrzywdzonych P. Ł. i O. Ł.,

III. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk zwalnia oskarżoną w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

sygn. akt II K 656/16

UZASADNIENIE

Oskarżona D. Ł. zamieszkuje wraz z dziećmi : małoletnią P. Ł. lat 3 i O. Ł. lat 5 w mieszkaniu przy ul. (...) na pierwszym piętrze . W nocy z 12 na 13 sierpnia 2016 roku oskarżona D. Ł. opuściła mieszkanie około godz. 23.30 , wcześniej zaś położyła dzieci spać . Następnie udała się do koleżanki zanieść ubranka dzieci , tam zażyła tabletki przeciwbólowe bowiem źle się czuła , po około 20 minutach udała się do swojej matki gdzie wypila wino .Podczas nieobecności oskarżonej w mieszkaniu , małoletnie dzieci obudziły się , zaczęły wołać przez okno , które uchylone było od góry (uchylona była góra) o pomoc ,płakały . Z uwagi na powyższe sąsiedzi zawiadomili policję , było wówczas około godz. 01.45 . Po przyjeździe policji , na ich prośbę małoletnie dzieci otworzyły mieszkanie . Były wówczas zapłakane , roztrzęsione . Środki chemiczne w mieszkaniu były poza zasięgiem dzieci , kuchnia wyposażona była w kuchenkę elektryczną z płytą indukcyjną . W pokoiku dzieci pod oknem stała wersalka .

Oskarżona do mieszkania wróciła około 2.30 wówczas zauważyła że w mieszkaniu nie ma córek , a które policja po interwencji przekazała pod opiekę babci - H. Ł. . Gdy około godziny 4.45 do mieszkania przybyli funkcjonariusze przebadano oskarżoną na zawartość alkoholu z wynikiem 0,30 mg/l .

Dowód : Zeznania świadka S. Ł. k. 16-17 , 100-101

Zeznania świadka M. C. k. k.32, 101

Zeznania H. Ł. k. 32 , 101

Zeznania świadka P. K. k. 28-29 , 101-102

Zeznania świadka A. S. k. 34, 116

Zeznania świadka D. P. k. 116

Zeznania świadka J. S. k. 37 , 116-117

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia czynu oraz skorzystała z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania .

Dowód : Wyjaśnienia oskarżonej k. 100

Sąd zważył co następuje

Patrząc przez pryzmat zebranego w sprawie materiału dowodowego nie sposób uznać sprawstwa oskarżonej a co za tym idzie należało uniewinnić ją od popełnienia zarzucanego jej czynu stypizowanego w treści art. 160 § 1 kk w zw. z art. 160 § 2 kk .

Ustalenia w sprawie sąd poczynił w oparciu o osobowe źródła dowodowe - zeznania świadków S. Ł., M. C. ,H. Ł., P. K., A. S., D. P. , J. S..

Dając wiarę dowodom , o których mowa powyżej sąd miał na względzie , iż dowody te korelują ze sobą , uzupełniają się , tworząc logiczną całość . W ich oparciu Sąd mógł poczynić ustalenia co do warunków w jakich dzieci były pozostawione , okoliczności interwencji , o których mowa w stanie faktycznym . Na ich postawie sąd dokonał również oceny pod kątem niebezpieczeństwa, o którym mowa w wykreowanym przez oskarżyciela zarzucie . Jedyne częściowo sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom świadka J. S. – matki oskarżonej , a to w zakresie umeblowania pokoju dzieci w dacie czynu , przede wszystkim dlatego że zeznania w tym zakresie są odosobnione , co istotne również świadek nie była na miejscu zdarzenia , poza tym na powyższą okoliczność pytana była po raz pierwszy w toku postępowania sądowego w dacie 9 maja 2017 roku , a zatem kilka miesięcy po dacie czynu i w ocenie Sądu błędne wskazanie ułożenia mebli w pokoju dzieci wynikać może również z błędnego zapamiętania .

Ustalenia poczynione w sprawie w ocenie Sądu nie pozwalają jednak na przyjęcie sprawstwa oskarżonej , której zarzucono , iż w nocy z 12 na 13 sierpnia 2016 r. w godzinach 23:30 – 4:30 w mieszkaniu przy ul. (...), pomimo ciężącego na niej obowiązku opieki nad małoletnimi P. Ł. lat 3 i O. Ł. lat 5 naraziła je na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że pozostawiła ich bez żadnej opieki w miejscu zamieszkania. Nie ma wątpliwości , że oskarżona była w dniu zdarzenia prawnym opiekunem małoletnich , niekwestionowana jest również okoliczność , że pozostawiła małoletnie dzieci (lat 3 i 5) bez opieki w miejscu zamieszkania . Oskarżyciel winień był natomiast wykazać na jakie niebezpieczeństwo narażała oskarżona małoletnie dzieci i że było ono bezpośrednie .

Zarzucane oskarżonej przestępstwo z art. 160 kk penalizuje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu . Przestępstwo stypizowane w treści tego przepisu ma charakter

skutkowy i należy do kategorii przestępstw z konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. . Przepięstwo w typie kwalifikowanym - określone w treści art. 160 § 2 kk , może być popełnione zarówno przez działanie jak i przez zaniechanie . Stan niebezpieczeństwa typizowany jako skutek zarzucanego oskarżonemu przestępstwa z art. 160 kk musi wiązać się z bezpośrednim zagrożeniem dla życia lub dla zdrowia . Niebezpieczeństwo staje się zaś bezpośrednio wówczas , gdy zachodzi sytuacja niewymagająca dla swojego dalszego rozwoju włączenia się w dany układ zdarzeń elementu dodatkowego . Niebezpieczeństwo bezpośrednio to niebezpieczeństwo realne , natychmiastowe . Dalej , skutkowy charakter omawianego czynu wymaga stwierdzenia związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy zachowaniem się sprawcy a skutkiem w postaci narażenia na niebezpieczeństwo . Warunkiem odpowiedzialności gwaranta jest obiektywne przypisanie skutku należącego do znamion strony przedmiotowej przestępstwa . Warunek ten będzie spełniony , gdy zostanie ustalone , że pożądane zachowanie alternatywne , stanowiące realizację ciężącego na gwarancie obowiązku , zapobiegłoby narażeniu człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu .

W ocenie Sądu analiza powyższych ustaleń nie pozwala na przyjęcie, iż wystąpił w niniejszej sprawie element konkretnego niebezpieczeństwa , stwarzającego realną groźbę utraty życia albo doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przez małe dzieci pokrzywdzone. Nie wykazał tego oskarżyciel , w żaden sposób nie uprawdopodobnił tego , przyjmując że samo pozostawienie dzieci bez opieki powoduje narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia . Jak ustalono w toku postępowania okno , przez które wołały dzieci było uchylone od góry . W ocenie Sądu takie uchylenie okna nie niosło za sobą niebezpieczeństwo o jakim mowa w analizowanym przepisie . Ocenę taką wyrazili również -poza osobami najbliższymi - świadkowie P. K. oraz M. C. – osoby obce , zeznaniom których nie towarzyszyły emocje , a którzy byli na miejscu zdarzenia . Świadkowie ci nie spostrzegli wówczas żadnych zagrożeń , dodatkowo środki chemiczne były poza zasięgiem dzieci , zaś w kuchni była kuchenka indukcyjna - wówczas zgaszona. Powyżej omówiony stan nie wyczerpuje definicji bezpośredniego niebezpieczeństwa. Oskarżyciel ograniczył się jedynie do ustalenia niewłaściwego zachowania oskarżonej - matki małych dzieci , która powinna postępować odpowiedzialnie , czego sąd nie kwestionuje , lecz nie może ono być sankcjonowane przepisami prawa . Istnienie warunków , które mogą w przyszłości ewentualnie narażać na niebezpieczeństwo o którym mowa w treści art. 160 kk w żadnym razie nie uprawnia do wykreowania odpowiedzialności oskarżonej w tej sprawie .

Zatem wobec braku znamion czynu zabronionego należało oskarżoną uniewinnić od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Konsekwencją uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu jest zapadłe w sprawie rozstrzygnięcie w zakresie kosztów .